

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 10 P-42/2021-47

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Osijeku, po sucu pojedincu mr. sc. Mirjani Baran, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Đakovština d.d. u stečaju, OIB:55041585597, Osijek, Kardinala Alojzija Stepinca 35, kojeg zastupa punomoćnik Tihomir Zec, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Zec i partneri d.o.o. Osijek, Kardinala A. Stepinca 4, protiv tuženika HEP-Opskrba d.o.o., OIB 63073332379, Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika (v.p.s. 911.250,00 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene 29. ožujka 2021. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 22. travnja 2021.

presudio je

I. Utvrđuje se da su pravne radnje ugovori o prijenosu potraživanja (cesiji), sklopljeni između Đakovština d.d. Đakovo i HEP-Opskrba d.o.o. Zagreb i to Ugovor o prijenosu potraživanja od 16. lipnja 2009., Ugovor o prijenosu potraživanja od 10. kolovoza 2009. i Ugovor o prijenosu potraživanja od 09. rujna 2009., bez učinka prema stečajnoj masi Đakovština d.d. u stečaju, Đakovo, te se nalaže tuženiku HEP-Opskrba d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 37, da u roku osam dana vrati u stečajnu masu ĐAKOVŠTINA d.d. u stečaju, Đakovo, iznos od 911.250,00 kn (slovima:devetstojedanaestisućadvjestopedesetkuna) sa zateznim kamatama po stopi od 17% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena, i to:

- na iznos od 50.000,00 kn od 16. lipnja 2009. do isplate,
- na iznos od 461.250,00 kn od 10. kolovoza 2009. do isplate,
- na iznos od 400.000,00 kn od 10. rujna 2009. do isplate.

II. Nalaže se tuženiku HEP-Opskrba d.o.o. Zagreb, OIB:55041585597, Osijek, Kardinala Alojzija Stepinca 35, naknaditi tužitelju Stečajna masa iza Đakovština d.d. u stečaju, OIB:55041585597, Osijek, Kardinala Alojzija Stepinca 35, parnični trošak u iznosu od 163.880,62 kn (slovima:stošezdesettisućeosamstoosamdesetkuna i šezdesetdvijekune) u roku 15 dana.

III. Zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 12.013,13 kn (slovima: dvanaestisućatrinaestkuna i trinaestlipa), odbija se ako neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbu navodi da je rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku broj St-8/10-9 od 25. siječnja 2010. otvoren stečajni postupak nad društvom Đakovština d.d. Đakovo, a da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen 19. siječnja 2010. Račun stečajnog dužnika nalazio se u neprekidnoj blokadi od 6. travnja 2009. do dana otvaranja stečaja. Navodi da je tužitelj u svojstvu cedenta s tuženikom kao cesionarom sklopio tri Ugovora o prijenosu potraživanja - cesiji, kojima je na tuženika prenio svoju tražbinu prema svojim dužnicima u ukupnom iznosu od 861.300,00 kn. Pobijani ugovori sklopljeni su u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka. Kako su navedene pravne radnje poduzete s namjerom oštećenja vjerovnika, jer je tim radnjama omogućeno tuženiku namirenje tražbine, čime je stavljen u povoljniji položaj u odnosu na ostale vjerovnike, to tužitelj predlaže utvrditi da su predmetne radnje bez pravnog učinka prema stečajnom masi. Podneskom od 14. veljače 2011. tužitelj je ispravio tužbeni zahtjev tako da umjesto iznosa od 861.300,00 kn treba stajati 911.250,00 kn koliko i iznose isplate tuženiku, te predlaže da ga sud prihvati, a navode tuženika odbije kao neosnovane, uz naknadu troškova tužitelju.

2. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. U odgovoru na tužbu, kao i tijekom postupka ističe kako nije riječ o radnji poduzetoj s namjerom oštećenja ostalih vjerovnika, odnosno da nije u vrijeme poduzimanja pobijanih radnji znao za namjeru dužnika da ošteti svoje vjerovnike. Tuženik tvrdi kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pobijanje pravnih radnji dužnika, jer je tim cesijama tužitelj smanjio svoj dug prema tuženiku, a što se nikako ne može uzeti kao namjerno oštećenje ostalih vjerovnika. Tuženik nadalje navodi kako nije jasno na koji to način tužitelj smatra da bi plaćanje električne energije, koja predstavlja osnovu za proizvodnju tužitelja, trebalo predstavljati namjeru oštećenja drugih vjerovnika, te da iz podnesaka tužitelja i navoda danih tijekom postupka nedvojbeno proizlazi da se radi o kongruentnom namirenju i da je tužitelj u tom slučaju zakasnio s tužbom. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troškova tuženiku.

3. Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-8/10-562 od 28. prosinca 2011. zaključen je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom Đakovština d.d. u stečaju, te je naloženo stečajnom upravitelju za račun stečajne mase dovršiti započete parnične postupke. Rješenjem suda broj Tt-12/336-2 od 17. veljače 2012. tužitelj je brisan iz sudskog registra, pa je sud rješenjem poslovni broj P-1497/10-32 od 14. srpnja 2012. utvrdio prekid postupka. Po prijedlogu tužitelja sada Stečajna masa iza Đakovština d.d. u stečaju, Osijek, postupak je nastavljen u ime stečajne mase.

4. Radi utvrđivanja odlučnih činjenica sud je proveo dokazni postupak uvidom u rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-8/10-9 od 25. siječnja 2011., u Potvrdu od 20. svibnja 2010., Ugovor o prijenosu potraživanja od 16. lipnja 2009., od 10. kolovoza i od 9. rujna 2009., u podatke o plaćanju na stranici 10. spisa, u Ugovor o opskrbi električnom energijom povlaštenog kupca broj O-08-153 od 8. kolovoza 2008., u karticu analitičkog knjigovodstva na stranici 19. do 24. spisa, u zapisnik sa sjednice Odbora vjerovnika u stečajnom postupku od 8. lipnja 2010., te od 12. studenog 2010., u rješenje broj St-8/10-89 od 12. travnja 2010., od 17. studenog

2010., u Očevidnik o redoslijedu naplate na stranici 112. do 230. spisa, te Očevidnik rješenja o prisilnoj naplati na stranici 274. do 280. spisa, u presliku bjanko zadužnice od 12. kolovoza 2008., te u dopise na stranici 283. do 287. spisa, te je sud proveo dokaz saslušanjem svjedoka Zvonka Grbavca.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja za utvrđenja da su pravne radnje - Ugovori o prijenosu potraživanja - cesiji od 16. lipnja 2009., od 10. kolovoza 2009. i od 9. rujna 2009., kojima je na račun tuženika prenesena svota od ukupno 911.250,00 kn, bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja, te da je tuženik dužan to vratiti u stečajnu masu.

7. Riječ je dakle o sporu po tužbi radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika poduzetih unutar roka od deset godina prije dana podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, pa se u rješenju spora primjenjuju odredbe tada važećeg Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 197/03, 187/04, 82/06, dalje: SZ).

8. Odredbom članka 127. stavak 1. SZ-a propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama ovoga Zakona (opći kriteriji pobijanja).

9. Prema odredbi članka 131. stavak 1. SZ-a pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici (posebni kriteriji pobijanja).

10. Provodeći dokazni postupak i cijeneći izvedene dokaze sud je utvrdio:

- da je nad tužiteljem rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku broj St-8/10-9 od 25. siječnja 2010. otvoren stečajni postupak, te da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka stavljen 19. siječnja 2010.,

- da su pravne radnje koje su predmet pobijanja u konkretnom slučaju poduzete 16. lipnja 2009., te 10. kolovoza 2009. i 9. rujna 2009., dakle prije otvaranja stečajnog postupka, ali unutar roka od deset godina od dana podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka,

- da je stečajni upravitelj tužitelja dobio ovlaštenje za pobijanje predmetne pravne radnje, kako to proizlazi iz Zaključka Trgovačkog suda u Osijeku broj St-8/10-395 od 8. prosinca 2010., te rješenja broj St-8/10-562 od 28. prosinca 2011.,

- da je tužba podnijeta u roku od dvije godine od otvaranja stečajnog postupka,

- da je pobijanom radnjom tuženiku na račun uplaćena svota u iznosu od 911.250,00 kn, a da je račun tužitelja bio u neprekidnoj blokadi od 6. travnja 2009.

do otvaranja stečajnog postupka, a kako to proizlazi iz potvrde banke od 20. svibnja 2010., te da je ukupna blokada iznosila 229.214.945,15 kn,

- izvješća stečajnog upravitelja od 31. ožujka 2011. na stranici 249. do 266. spisa, proizlazi kako su u stečaju već namireni različni vjerovnici pojedinačno navedeni u izvješću, te osim različitih vjerovnika također djelomično i radnici kao vjerovnici prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 14.621.737,02 kn što čini 35% tražbina tog isplatnog reda,

- da tražbina vjerovnika HEP-Opskrba d.o.o. (ovdje tuženik) ne spada u prvi viši isplatni red koji je samo djelomično namiren,

- da je tražbina vjerovnika HEP-Opskrba d.o.o. u cijelosti namirena unatoč blokadi računa dužnika.

11. Tužitelj tvrdi da je predmetnom radnjom tuženik, kao stečajni vjerovnik pogodovan u odnosu na ostale vjerovnike, odnosno da je pravna radnja imala za posljedicu oštećenje vjerovnika, jer je stečajna masa zbog ove radnje umanjena.

12. Sud je nesporno utvrdio da je tužitelj u vrijeme poduzimanja radnje bio u blokadi računa, odnosno da nije bio sposoban za plaćanje i da je to tuženiku bilo poznato i da je u cijelosti namirio svoju tražbinu. Stoga je sud utvrdio kako su ispunjenje opće pretpostavke iz članka 127. stavak 1. SZ-a za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika.

13. Naime, iz iskaza svjedoka Zvonka Grbavca, financijskog direktora tužitelja u trenutku poduzimanja pobijanih radnji, nedvojbeno proizlazi da je tužitelj tijekom prosinca 2008. došao u financijske probleme kada ih je blokirala Porezna uprava, no da su tu blokadu riješili oko Božića na način da su reprogramirali dugove. Svjedok navodi kako ih je u veljači 2009. blokirala Privredna banka Zagreb i blokada je trajala četrdesetak dana i da su riješili i tu blokadu. Privredna banka je 6. travnja 2009. poslala na naplatu zadužnice i ponovo blokirala tužitelja, pa su i ostale banke u roku dvadesetak dana blokirale tužiteljev račun za oko 100. milijuna kuna. U odnosu na tuženika svjedok izjavljuje da mu je glavni energent bio struja, jer su mlinovi radili na struju i da su morali po svaku cijenu osigurati električnu energiju kako bi mogli raditi, proizvoditi brašno i plasirati ga na tržište. Navodi da je tužitelj zapošljavao oko 540 osoba i da je to bio najveći sustav na području Đakova, pa je zbog toga bilo potrebno osigurati nastavak poslovanja društva, nastavak proizvodnje i redovne isporuke robe kupcima, i da bez energenata ne bi uopće mogli raditi i da se stoga išlo u pregovore s tuženikom. Svjedok iskazuje da su pokušali na svaki način osposobiti tužitelja za funkcioniranje i nastavak proizvodnje.

14. U odnosu na posebne pretpostavke propisane odredbom članka 131. stavak 1. SZ-a, odnosno postojanje namjere tužitelja, sada stečajnog dužnika, da oštetiti svoje vjerovnike i znanje druge strane za tu namjeru dužnika u vrijeme poduzimanja radnje, sud je utvrdio kako su i one ispunjene u ovoj pravnoj stvari.

15. Namjera oštećenja vjerovnika postoji ako bi dužnik općenito htio oštećenje vjerovnika (izravna namjera) ili ako bi znao da bi ono moglo nastupiti pa je na njega pristao (eventualna namjera). Iz iskaza svjedoka Zvonka Grbavca može se zaključiti da nije postojala izravna namjera oštećenja vjerovnika, već je dužnik, ovdje tužitelj pokušao na svaki način osposobiti funkcioniranje pogona i nastavak proizvodnje u mlinovima koji rade na struju, za što je bilo potrebno pod svaku cijenu osigurati

22. Tužitelju su priznati troškovi za sastav tužbe u iznosu od 9.110,00 kn, trošak za sastav podneska od 14. siječnja 2010., od 14. veljače 2011., od 30. ožujka 2011. i od 28. lipnja 2012. u iznosu od po 9.110,00 kn, te trošak zastupanja na ročištu održanom od 19. siječnja 2011., od 8. ožujka 2011., od 9. lipnja 2011., od 29. ožujka 2021. u iznosu od po 9.110,00 kn, za sastav žalbe od 12. srpnja 2011. u iznosu od 11.387,50 kn te za sastav revizije u iznosu od 13.687,50 kn, sve uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 26.766,12 kn, te materijalni trošak u iznosu od 50,00 kn, te je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, na presudu u iznosu od 5.000,0 kn, za žalbu u iznosu od 10.000,00 kn i za reviziju u iznosu od 10.000,00 kn, odnosno ukupan parnični trošak u iznosu od 163.880,62 kn.

23. Tužitelju nisu priznati troškovi sastava podneska od 22. prosinca 2010. u iznosu od 500,00 kn, te podnesak od 12. svibnja 2011. u iznosu od 9.110,0 kn sve uvećano za PDV, jer po ocjeni ovoga suda, a imajući u vidu sadržaj podnesaka, to nisu bili nužno potrebni podnesci odnosno troškovi. Cijeneći koji su troškovi bili nužno potrebni sud je utvrdio kako zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u ukupnom iznosu od 12.013,13 kn nije osnovan.

24. Sijedom izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Osijeku, 22. travnja 2021.

Dokument je elektronički potpisan:

MIRJANA BARAN

Vrijeme potpisivanja:

22-04-2021

09:18:23

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

2.5.4.97=#130D48523337353838383131353532

L=OSIJEK

S=BARAN

G=MIRJANA

CN=MIRJANA BARAN

S u d a c

mr. sc. MIRJANA BARAN

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 15 dana putem ovog suda.

Broj zapisa: **eb2fa-10959**

Kontrolni broj: **02880-be613-0c690**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MIRJANA BARAN, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.